

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Irenou Karpíškovou jako samosoudkyní ve věci žalobce: **NEWAG, spol. s r.o.**, IČ 49243624, Vestecká 104, 25241 Zlatníky, zastoupen: JUDr. Pavel Sedláček, advokát, Dlouhá 16, 110 00 Praha 1 proti žalovanému: **SMART-VAC s.r.o.**, IČ 49702840, Na Hroudě 3317, 10000 Praha 10, zastoupen: Mgr. Marie Šebelová, advokát, Karla Engliše 3221/2, 150 00 Praha 5
o ochranu před nekalou soutěží

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku písemně doporučeným dopisem zaslat žalobci omluvu v tomto znění:
Omlouváme se společnosti NEWAG spol. s r.o., IČ: 492 43 624, se sídlem Zlatníky, Hodkovice, Vestecká 104, PSČ: 252 41, která je výhradním distributorem centrálních vysavačů Husky, Duovac a Disan za nepravdivé a klamavé údaje o výrobních jí distribuovaných, zejména za nepravdivé údaje o pracích filtrech, které dle uveřejněného článku degradují centrální vysavač na úroveň přenosného vysavače, za údaje, které mohly v čtenářích vyvolat dojem, že filtry používané ve vysavačích distribuovaných společností NEWAG spol. s r.o. mohou být nebezpečné pro alergiky, a za neobjektivní srovnání účinnosti zachycování částic filtry, včetně nepravdivého srovnání údržby filtrů.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 89.522,- Kč k rukám jeho zástupce JUDr. Pavla Sedláčka do tří dnů od právní moci rozsudku.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit České republice na účet Městského soudu v Praze 3.068,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u tohoto soudu dne 3. 12. 2010 z titulu nekalé soutěže domáhal vydání rozhodnutí, na základě kterého by soud uložil žalovanému povinnost zdržet se nekalosoutěžního jednání a odstranit z internetových stránek www.centralni-vysavace-praha.eu neobjektivní články srovnávající výrobky distribuované žalobcem a žalovaným. Dále požadoval na www.centralni-vysavace-praha.eu zveřejnit omluvu a požadoval i přiměřené zadostiučinění v penězích ve výši 500.000,- Kč. V průběhu soudního řízení omezil svojí žalobu na požadavek, aby se mu žalovaný omluvil doporučeným dopisem tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku a ve zbytku vzal žalobu postupně zpět, a to v návaznosti na reakce žalované strany.

Žalobce tvrdil, že je dovozcem a distributorem centrálních vysavačů Husky a Duovac, žalovaný distributorem centrálních vysavačů Elektrolux, Zanussi a Smart. Žalovaný na svých stránkách www.centralni-vysavace-praha.eu (resp. na dalších podrobnějších stránkách) uveřejňoval články, srovnávající jednotlivé značky vysavačů, u článků není uveden autor, články jsou prezentovány jako objektivní a nezávislé hodnocení, významně propagující technologie a řešení používaná ve vysavačích distribuovaných žalovaným, aniž jsou označeny jako reklama. Internetové stránky nejsou označeny údaji, požadovanými v ust. § 13a odst. 1 obch. zák. Průměrný spotřebitel tak snadno dojde k závěru, že výrobky distribuované žalobcem jsou horší a pro spotřebitele nevýhodné. Kromě naplnění požadavků generální klauzule sdělení žalovaného naplňují skutkovou podstatu nedovolené srovnávací reklamy podle ust. § 50a obch. zák., klamavé reklamy podle ust. § 45 obch. zák.

Ve své obraně žalovaný popřel, že by z jeho strany došlo k jakémukoliv zakázanému nekalosoutěžnímu jednání. Údaje v člancích nejsou klamavé, ani zavádějící, neboť veškeré údajně klamné či zavádějící údaje pochází přímo z informačních materiálů poskytnutých přímo výrobcí centrálních vysavačů k prodávánému zboží. Není však v moci žalovaného, aby pravdivost těchto informací jakkoliv ověřoval. Předmětné články mají jako jeden z informačních zdrojů poskytnout průměrnému spotřebiteli určité informace o vlastnostech a aspektech centrálních vysavačů. Nejde ani o nelegální srovnávací reklamu, neboť soutěžitel, tedy žalobce v ní není v drtivé většině článků přímo ani nepřímou určen. Informacemi v člancích, které žalobce napadá, by se tak kromě žalobce mohli cítit nepřímo poškození i jiní soutěžitelé. Například v článku „Pevné prací a samočisticí filtry“ ze dne 22.10.2009 nemůže jít v žádném případě o srovnávací reklamu, neboť text článku pojednává pouze o výhodách a nevýhodách jednotlivých typů filtrů a nikoliv o výhodách a nevýhodách centrálních vysavačů jako takových a v článku se navíc ani žádní konkrétní soutěžitelé neuvádí. Běžný spotřebitel tedy na základě tohoto článku nemůže dojít k názoru, že ten vychvalovaný typ pohyblivého filtru lze zcela ztotožnit s centrálními vysavači žalovaného a ten méně vychvalovaný typ pevného filtru s centrálními vysavači žalobce. Podmínkou pro to, aby jednání mohlo být kvalifikováno jako některá ze skutkových podstat nekalé soutěže, je jednání, které je způsobilé přivodit žalobci újmu, což se v konkrétním posuzovném případě nestalo.

Soud provedl dokazování účastníky předloženými listinami, z nichž považuje za podstatné pro své rozhodnutí zejména: Znalecký posudek Textilního zkušebního ústavu v Brně č. FZZ 0553/ZP/13/061, jeho dodatek č. FZZ 0553/ZP/13/061-AZL 0724/14/031 a k tomu výslech zpracovatele posudků Vladimíra Štorka. Účelem znaleckého zkoumání bylo pro účely tohoto

řízení posoudit, zda předmětné články porovnávající filtry konkrétních centrálních vysavačů jsou objektivní (pravdivé). Soud neshledal důvod provádět v tomto směru ještě další dokazování dalším znaleckým posudkem, jak navrhovala žalovaná strana, neboť pro účely tohoto řízení jsou odpovědi znalce dostačující. Odvolací soud předmětný znalecký posudek považuje za spolehlivý podklad pro závěr, že napadené články nejsou objektivní, resp. srovnání v nich provedená neodpovídají výsledkům, ke kterým došel znalec. Předmětný znalecký posudek vypracoval vědecký ústav ve smyslu ustanovení § 21 odst. 2 zák. č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících. Je z něj zřejmý popis zkoumané problematiky, souhrn skutečností, k nimž bylo přihlédnuto (nález) i výčet otázek, které bylo třeba zodpovědět, a rovněž odpovědi na tyto otázky (posudek). Výsledky zkoumání v něm uvedené byly získány postačující zkušební metodou, neboť v tomto řízení byl znalecký posudek vypracován pouze jako podpůrný důkaz pro to, aby byly vyvráceny námitky žalovaného, že údaje v člancích uvedené jsou pravdivé. Byl podán přesvědčivě a bez logických rozporů. Po odborné stránce mu tak nelze ničeho vytknout. Soud závěry tohoto znaleckého zkoumání a odpovědi na konkrétní otázky porovnal s předmětnými články, jejichž podoba je zachycena v notářském zápisu NZ 268/2010, N316/2010 vč. příloh, účastníci učinili nesporným, že vzhled a obsah sporných internetových stránek, které jsou předmětem tohoto sporu je správně zachycen v notářském zápisu JUDr. Jiřího Svobody NZ268/2010-N316/2010 ze dne 25.11.2010. Konkrétně se jednalo o zachycení grafické podoby z internetového prohlížeče, a to stránek:

<http://www.centralni-vysavace-praha.eu>

<http://centralni-vysavace-praha.eu/08-praci-filtr.php>,

<http://centralni-vysavace-praha.eu/13-samocistici-filtry.php>,

<http://centralni-vysavace-praha.eu/12-splacjovaci-bezudrzbove-centralni-vysavace.php>,

<http://centralni-vysavace-praha.eu/17-test-filtracnich-metod.php>,

<http://centralni-vysavace-praha.eu/16-trendy.php>.

Soud pak z takto zachycených stránek zjistil, že na <http://www.centralni-vysavace-praha.eu> není vyznačeno, že se jedná o reklamní sdělení, není zde uvedena firma, IČ ani další identifikační údaje žalovaného. V článku *Pevné prací a samočistící filtry*, který byl den 22. 10. 2009 zveřejněn na: <http://centralni-vysavace-praha.eu/08-praci-filtr.php> je upřednostňován samočistící bezúdržbový filtr (používaný ve výrobcích žalovaného) oproti pevnému filtru (výrobky žalobce), ačkoliv znalec k takovému výsledku nedošel. Článek obsahuje hodnotící soud o tom, že filtr používaný ve výrobcích žalovaného je technologicky nejdokonalejší. Z obsahu článku *Samočistící filtry-filtrační materiál*, který byl zveřejněn na <http://centralni-vysavace-praha.eu/13-samocistici-filtry.php> dne 3. 12. 2009 soud zjistil, že tento článek obsahuje sdělení, že *prací filtry* (filtry ve vysavačích Duo VAC a HUSKY) *degradují centrální vysavač na úroveň přenosného vysavače s doplněním, že s prachem, který je toxický, by neměl přijít do styku alergik*. I k těmto otázkám se znalec ve svém posudku vyjádřil jednoznačně, tedy že technologie použité ve vysavačích distribuovaných žalovaným nejsou, jak propaguje, zcela bezúdržbové a samočistící a zejména při jejich vynětí dochází ke styku s prachem (k tomu žalobcem předložená fotodokumentace). Nelze tedy dojít k závěru, že alergici by neměli používat prací filtry, jak je v článku podsouváno. Na <http://centralni-vysavace-praha.eu/16-trendy.php> z článku publikovaného dne 3. 12. 2010 pod názvem *Zjistili jsme za vás novinky v centrálních vysavačích* soud zjistil, že i zde jsou tendenčně, tedy ve prospěch výrobků distribuovaných žalovaným srovnávány motory jednotlivých centrálních vysavačů. Obdobně je tomu i na: <http://centralni-vysavace-praha.eu/17-test-filtracnich-metod.php>, kde v článku *Trocha teorie neuškodí* jsou srovnávány filtrační metody, na <http://centralni-vysavace-praha.eu/12-splacjovaci-bezudrzbove-centralni-vysavace.php>, kde v článku *Splachovací bezúdržbové centrální vysavače*, který byl zveřejněn 20. 11. 2009, pak jsou srovnávány motory Domel ametek Lamb.

Soud provedl ještě další důkazy, které však nejsou relevantní pro výsledek tohoto sporu a pro nadbytečnost neprováděl již další navržené důkazy.

Po provedeném dokazování a zhodnocení důkazů dle ustanovení § 132 o. s. ř. dospěl soud k těmto závěrům skutkovým a právním:

Soud vycházel z právní úpravy nekalé soutěže upravené zák. č. 513/1991 Sb. (obchodní zákoník, dále obch. zák.) neboť žaloba byla podána před 1. 1. 2014. Podle § 44 odst. 1 obch. zák. nekalou soutěží je jednání v hospodářské soutěži, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům. Nekalá soutěž se zakazuje. Nekalou soutěží podle odstavce 1 je zejména: a) klamavá reklama, b) klamavé označování zboží a služeb, c) vyvolávání nebezpečí záměny, d) parazitování na pověsti podniku, výrobků či služeb jiného soutěžitele, e) podplácení, f) zlehčování, g) srovnávací reklama, h) porušování obchodního tajemství, i) ohrožování zdraví spotřebitelů a životního prostředí.

Podle ust. § 45 odst. 1 obch. zák. klamavou reklamou je šíření údajů o vlastním nebo cizím podniku, jeho výrobcích či výkonech, které je způsobilé vyvolat klamnou představu a zjednat tím vlastnímu nebo cizímu podniku v hospodářské soutěži nebo v hospodářském styku prospěch na úkor jiných soutěžitelů, spotřebitelů nebo dalších zákazníků. Podle odst. 2 tohoto ustanovení za šíření údajů se považuje sdělení mluveným nebo psaným slovem, tiskem, vyobrazením, fotografií, rozhlasem, televizí či jiným sdělovacím prostředkem. Podle odst. 3 tohoto ustanovení klamavým je i údaj sám o sobě pravdivý, jestliže vzhledem k okolnostem a souvislostem, za nichž byl učiněn, může uvést v omyl.

Podle ust. § 50a odst. 1 obch. zák. srovnávací reklamou je jakákoliv reklama, která výslovně nebo i nepřímo identifikuje jiného soutěžitele anebo zboží nebo služby nabízené jiným soutěžitelem.

Mezi účastníky nebyl sporný soutěžní vztah mezi nimi. Soud vycházel z tvrzení žalobce, že se účastníci střetávají na trhu jako soutěžitelé s obdobným předmětem podnikatelské činnosti, což žalovaný ani neučinil předmětem sporu. Soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že jednáním žalovaného, spočívajícím ve srovnávání podstatných komponentů (např. filtrů) konkurenčních výrobků s výrobky, distribuovanými žalovaným způsobem, který navozuje dojem objektivity, došlo k jednání, které lze označit jako jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže, **způsobilé přivodit újmu** jak jiným soutěžitelům (identifikovaným konkrétními výrobky nebo jejich podstatnými znaky), tak i spotřebitelům, kteří těmito „objektivními“ články byly zjevně klamáni, když průměrný spotřebitel nerozpozná, že se jedná o zastřenou reklamu a tendenční zkreslování výhod výrobků žalované strany.

Žalovaný svým jednáním naplnil i skutkovou podstatu podle ust. § 45 odst. 1 obch. zák., když soud připomíná, že podle odst. 3 tohoto zákonného ustanovení klamavým je i údaj sám o sobě pravdivý, jestliže vzhledem k okolnostem a souvislostem, za nichž byl učiněn, může uvést v omyl. V souzeném případě však bylo prokázáno, že žalovaný nejenom ve svůj prosích manipuloval s údaji, které byly samy o sobě pravdivé, ale uváděl i údaje výslovně nepravdivé a zavádějící. Navíc způsob prezentace, navozující dojem objektivního rádce a pomocníka spotřebitele (zájemce o koupi nového vysavače) se jeví soudu jako nepřijatelný, neboť jde zjevně o skrytou reklamu.

Dle názoru soudu byla jednáním žalovaného naplněna i speciální skutková podstata podle ust. § 50a odst. 1 obch. zák. Srovnávací reklamou je totiž jakákoliv reklama, která výslovně nebo i nepřímo identifikuje jiného soutěžitele anebo zboží nebo služby nabízené jiným soutěžitelem. Obrana žalovaného, že žalobce nebyl ve sděleních přímo identifikován, není případná, neboť byl identifikován výrobky či jejich podstatnými komponenty. Stejně tak není podstatné, že žalovaný odkazoval na údaje od výrobců. Soud pak neshledal žádnou z výluk podle ust. druhého odstavce § 50a obch. zák.

Pokud se žalovaný brání tím, že *předmětné články mají jako jeden z informačních zdrojů poskytnout průměrnému spotřebiteli určité informace o vlastnostech a aspektech centrálních vysavačů*, pak lze připomenout výňatek z prvorepublikového judikátu ze dne 17. 12. 1937, který je v publikaci *Macek Jiří, Rozhodnutí ve věcech obchodního jména a nekalé soutěže*, 1. vyd. Praha, C. H. Beck 2000 uveden pod č. 16579 „... *příčí se dobrým mravům soutěže, obírá-li se někdo bez zvláštního popudu a nejsa k tomu nucen zvláštními okolnostmi případu poměry jiného podnikatele tak, že zasahuje rušivě do jeho zájmu...*“. Lze tedy shrnout, že pokud žalovaný chtěl spotřebitelům přiblížit výhody svých výrobků, neměl tak důvod činit způsobem, kterým by snižoval výrobky a výkony jiných soutěžitelů, navíc způsobem, kterým u spotřebitelů navozoval dojem nestranného rádce.

Soud proto dospěl k závěru, že žaloba je do základu důvodná, zvolený prostředek ochrany proti tvrzenému zásahu do sféry žalobce je adekvátní, a proto žalobě vyhověl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku. Přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve formě omluvy adresované přímo žalobci má své opodstatnění za situace, kdy další osud webových stránek žalovaného je nejistý. Obsah omluvy pak koresponduje se zjištěným skutkovým stavem v tomto řízení.

Soud přiznal žalobci i náhradu jím účelně vynaložených nákladů, a to v souladu s ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř., podle něhož tomu účastníku, který měl ve věci úspěch, soud přizná náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Soud zohlednil, že ke dni 7. 5. 2013 byla nálezem Ústavního soudu ze dne 17. 4. 2013, sp. zn. Pl. ÚS 25/12, zrušena vyhláška č. 484/2000 Sb. o paušálních sazbách výše odměny za zastupování advokátem a odměnu za zastupování lze určit ve smyslu ust. § 151 odst. 2, věta za středníkem, o. s. ř. podle ustanovení zvláštního předpisu o mimosmluvní odměně, tj. podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátního tarifu).

Žalobci byla přiznána odměna za tyto úkony právní služby, které žalobce účelně vynaložil:

1. Převzetí a příprava věci
2. Sepis žaloby
3. Účast na jednání dne 2. 1. 2012
4. Účast na jednání dne 8. 10. 2012
5. Účast na jednání dne 10. 3. 2014
6. Účast na jednání dne 17. 9. 2014
7. Vyjádření žalobce ze dne 22. 2. 2011
8. Vyjádření žalobce ze dne 11. 3. 2011
9. Vyjádření žalobce ze dne 15. 11. 2011
10. Vyjádření žalobce ze dne 10. 2. 2012
11. Vyjádření žalobce ze dne 13. 6. 2012
12. Vyjádření žalobce ze dne 31. 10. 2012

13. Vyjádření žalobce ze dne 7. 1. 2013

14. Vyjádření žalobce ze dne 16. 9. 2014

Při stanovení odměny vycházel soud z tarifní hodnoty 35.000,- Kč dle § 9 odst. 3 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb. Odměna za jeden úkon právní služby takto vypočtená činí 2.500,- Kč. Náklady řízení dále sestávají ze 14 režijních paušálů po 300,- Kč a soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč. Podle § 137 odst. 3 o.s.ř. pak přísluší advokátovi 21% DPH z odměny za právní zastoupení (8.232,-Kč), když právní zástupce žalobce osvědčil skutečnost, že je plátcem DPH. Dále pak byly přiznány žalobci jako účelně vynaložené náklady hotové výlohy v celkové výši 40.090,- Kč, spočívající ve znalečném a nákladech za pořízení notářských zápisů. Celkové náklady řízení s vyčíslením DPH tak činí 89.522,- Kč. Soud žalobci nepřiznal jako účelně vynaložený náklad předžalobní výzvu z důvodu, že tento úkon vyhl. č. 177/1996 Sb. v době jeho provedení nezahrnovala.

Výrok o nákladech státu je odůvodněn ust. § 148 odst. 1 o. s. ř., náklady státu ve výši celkem 3.068,- Kč jsou znalečným, vyplaceným znaleckému ústavu Textilní zkušební ústav Brno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15ti dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozsudku, k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může se oprávněný domoci jeho splnění návrhem na výkon rozhodnutí.

V Praze dne 17. září 2014

JUDr. Irena Karpíšková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Dagmar Lasková

Toto rozhodnutí ze dne 17. září 2014, č.j. 32Cm 127/2010-372 nabylo právní moci dne 24. srpna 2015 – týká se výroku I. a III. ve znění rozsudku Vrchního soudu č.l. 397 a vykonatelnosti dne 24. září 2015 – týká se výroku I. a vykonatelnosti dne 28. srpna 2015 – týká se výroku III . Připojení doložky provedla Helena Skořepová dne 9. září 2015.